

Златнитѣ врата въ жертва много животни, намокрилъ си краката въ морското крайбрѣжие, омилъ се, попрѣскалъ съ вода войската си и прѣминалъ между два реда жени, навѣрно служителки при жертвоприношенията, които му се покланяли и го възхвалявали. Любопитнитѣ византийци гледали отъ стѣнитѣ и кулитѣ на крѣпостта, безъ да се осмѣли нѣкой отъ тѣхъ да попрѣчи на българския господарь, или да хвърли копие срѣщу него. Като изпълнилъ тоя религиозенъ обредъ, Крумъ обсадилъ града; заповѣдалъ да изкопаятъ около стѣнитѣ му ровъ и да го обградятъ съ плетъ. Слѣдъ нѣколко дни, като се убѣдилъ, че не ще може да прѣвземе лесно Цариградъ само отъ сухо, изпратилъ пратеници да сключатъ миръ подъ слѣднитѣ условия: да му дадатъ злато, много копринени и златообшити дрехи, нѣколко красиви моми и да му позволятъ да си забие копието въ Златнитѣ врата, което би означавало, че ги е завладѣлъ. Императоръ Львъ поканилъ Крума да дойде до крайбрѣжието съ нѣколко невѣоржжени хора, за да се споразумѣе съ неговитѣ пратеници. Крумъ се съгласилъ, обаче прѣзъ нощта гърцитѣ извадили на брѣга трима вѣоржжени силни мжже и ги скрили вѣнъ отъ Влахернската порта, на близко до мѣстото, гдѣто щѣла да стане срѣщата, като се условили съ тѣхъ, при даденъ знакъ, да изкочатъ и да убиятъ българския господарь. На сутринята Крумъ дошълъ съ войска до мѣстото „Св. Безсребърници“ и слѣзълъ къмъ морето само съ трима души: секретарьтъ му, зеть му Константинъ Пачика, забѣгналъ отдавна въ България византийски боляринъ и синътъ на Константина, роденъ отъ сестрата на Крума; обаче, съгласно условието, нито единъ отъ четирмата не билъ вѣоржженъ. Въ това врѣме се задала отъ града ладия съ императорскитѣ пратеници, които излѣзли на брѣга, дошли при Крума; той слѣзалъ отъ коня си и сѣдналъ на земята да прѣговаря съ тѣхъ, а сестриникътъ му държалъ коня. Въ врѣме на разговора, единъ отъ грѣцкитѣ пратеници, Ексавулъ, далъ условния знакъ, като си открилъ главата. Крумъ схваналъ тутакси измамата, скочилъ на крака, хората му го повдигнали и той бързо се качилъ на коня си